

Nr 430.

Av herr Edström, om vissa ändringar beträffande förmögenhetsbeskattningen m. m.

I motioner till 1953 års riksdag hemställdes, att skattepliktsgränsen för äkta makar skulle vid förmögenhetsbeskattningen höjas till 75 000 kronor samt att förmögenhetsskatten skulle få avdragas vid taxeringen till statlig inkomstskatt. Beträffande skattepliktsgränsen anförde vi bl. a., att skatteförmågan vid en förmögenhet på 50 000 kronor måste vara avsevärt mindre för äkta makar än för en ensamstående. Vad angår avdragsrätten för förmögenhetsskatten erinrade vi om att rätt till avdrag förelåge beträffande kommunalskatten och att anledningen härtill vore att de kommunala skattesatserna i hög grad varierade. Eftersom förmögenhetsskatten i princip är en skatt på förmögenhetsavkastningen och icke på förmögenheten såsom sådan, uppkomme samma olikhet i det relativa skattetrycket på grund av förmögenhetsskatten som den som föranledes av de varierande kommunalskattesatserna. Skälet för införandet av avdragsrätt beträffande förmögenhetsskatten vore för övrigt än starkare, med hänsyn till att förmögenhetsskatten är progressiv. Över huvud taget måste det betraktas såsom stridande mot principen om skatteförmågan att statlig inkomstskatt uttages i förhållande till den inkomstdel som redan åtgått för att gälda förmögenhetsskatten.

Det framgår av tabeller, som intagits i fjolårets motioner (se motion nr I: 157), att marginalskatten med nuvarande ordning i många fall kan komma att överstiga 100. Möjligheter härtill föreligger intill dess förmögenheten lämnar en avkastning på upp till 5,78 procent. Enligt vårt förslag skulle den maximala marginalskatten understiga 100 procent så länge avkastningen överstiger 2,47 procent. Av tabellerna framgår, att de maximala marginalskattesatserna skulle vara synnerligen höga även efter ett genomförande av vårt förslag. Som exempel kan nämnas att marginalskatten skulle uppgå till 94,5 procent vid en avkastning å 4 procent och 81,7 procent vid en avkastning å 6 procent.

Ett genomförande av vårt förslag i dess helhet torde kunna beräknas minska statens skatteinkomster med omkring 20 milj. kronor. Enligt vår uppfattning är de med vårt system förenade fördelarna med hänsyn till behovet av ökat sparande emellertid så framträdande att de ur samhällsynpunkt mer än väl skulle uppväga detta skattebortfall. Sett på längre sikt skulle detta system helt säkert också tillföra staten större inkomster än nu gällande ordning.

Jag är medveten om att det statsfinansiella läget för närvarande är mycket

ansträngt och att det därför kan uppkomma svårigheter att omedelbart genomföra mitt förslag. Huruvida så skall visa sig bli fallet torde emellertid icke kunna slutligt bedömas förrän riksstaten fått ett mer definitivt utseende. Jag har velat framlägga denna motion för att ge riksdagen tillfälle att vid denna senare tidpunkt pröva mitt förslag mot bakgrunden av det då kända statsfinansiella läget.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer jag,
att riksdagen måtte antaga följande

1) *Förslag*
till
förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt.

Härigenom förordnas, att 4 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt skall erhålla följande ändrade lydelse.

4 §.

1 mom. Från sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomster från olika förvärvskällor får, med iakttagande av föreskrifter i 22 §, avdrag ske för

underskott, som uppkommit vid beräkning av skattskyldigs inkomst från annan förvärvskälla än fastighet och rörelse i utlandet, dock att avdrag för realisationsförlust får göras endast från realisationsvinst eller lotterivinst;

slutlig skatt, som här i riket påförts skattskyldig på grund av taxering under året näst före det taxeringsår, varom fråga är, eller sådan här i riket påförd tillkommande skatt, vara skattskyldig under förstnämnda år erhållit debetsedel, allt till den del skatten skall erläggas till kommun eller annan kommunal samfällighet eller avser statlig förmögenhetsskatt.

Skattskydig, som — — — för dotterbolaget.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1954; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1954 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1954 eller tidigare.

2)

Förslag

till

förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Häri genom förordnas, att 10 § och 11 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt skola erhålla följande ändrade lydelse.

10 §.

Skattskyldig, som under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med andra maken, skall icke utgöra statlig förmögenhetsskatt, därest den beskattningsbara förmögenheten icke överstiger 75 000 kronor. Annan fysisk person, oskift dödsbo, utländskt bolag eller i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt omförmäld familjestiftelse skall icke utgöra sådan skatt, därest den beskattningsbara förmögenheten icke överstiger 50 000 kronor.

Ej heller — — — 5 000 kronor.

11 §.

1 mom. Statlig förmögenhetsskatt skall för fysisk person, som avses i 8 § 1 mom. andra stycket förordningen om statlig inkomstskatt utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten icke överstiger 100 000 kronor: fem promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 75 000 kronor, dock lägst en krona;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

100 000 men icke 200 000 kr.	125 kr. för	100 000 kr. och	10 ‰ av återstoden;
200 000 „ „ 300 000 „	1 125 „ „	200 000 „ „	14 ‰ „ „
300 000 „ „ 400 000 „	2 525 „ „	300 000 „ „	18 ‰ „ „
400 000 kr.	4 325 „ „	400 000 „ „	22 ‰ „ „

För annan fysisk person så ock för oskift dödsbo, utländskt bolag samt i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt omförmäld familjestiftelse skall den statliga förmögenhetsskatten utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten icke överstiger 100 000 kronor: fem promille av den del av den beskattningsbara förmögenhet, som överstiger 50 000 kronor, dock lägst en krona;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

100 000 men icke 200 000 kr.	250 kr. för	100 000 kr. och	10 ‰ av återstoden;
200 000 „ „ 300 000 „	1 250 „ „	200 000 „ „	14 ‰ „ „
300 000 „ „ 400 000 „	2 650 „ „	300 000 „ „	18 ‰ „ „
400 000 kr.	4 450 „ „	400 000 „ „	22 ‰ „ „

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1954; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1954 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1954 eller tidigare.

Stockholm den 27 januari 1954.

Walter Edström.
